

[Arnfast.]

de svar, der er tilgået udvalget, at det er under overvejelse i andre lande, bl. a. i Forbundsrepublikken, hvor man jo har seks ansøgere for hver én, der optages på lægestudiet. Der er man inde på overvejelser af at lade fagspecifikke karakterer være afgørende. Det vil altså sige, at dér, hvor man allerede har problemerne inde på livet, prøver man at komme til en nytænkning.

Vi har også set, at generelle undersøgelser viser, at dér, hvor man har stopprøver, synes en god studentereksamen at trække en god stopprøve med sig. Jeg går ud fra, at de samme forhold vil gøre sig gældende her, altså at gode fagspecifikke karakterer ved en studentereksamen også vil give gode resultater inden for samme felt, og det er derfor, vi gerne ser, at disse kriterier også tages med ind. Vort mål og vore tanker med den videregående uddannelse er jo netop at få niveauet og den faglige ekspertise op på så højt et plan, som det er muligt. Vi har fra andet udvalgsarbejde forstået, at den danske lægeuddannelse såmænd ikke er så berømt ude i Europa, som vi troede. Det vil vi gerne have rettet op, og derfor skal ministeren og universiteterne ikke høre knubbede ord fra vores side, hvis de i deres overvejelser inddrager problemet om netop fagspecifikke karakterer, altså hensyntagen til det område, som folk til studentereksamen har vist særlige evner for.

Der er et andet argument, der taler for det, og det er, at vi gerne vil støtte de studerende, som allerede fra gymnasiet målbevidst stiler mod en dygtiggørelse inden for et bestemt område og derfor målretter sig måske mod de uddannelser, hvor de kan forudse der er stor konkurrence.

Steen Folke (VS):

Ordføreren for regeringspartiet og ordførerne for forskellige borgerlige partier mener åbenbart ikke, at dette lovforslag er så betydningsfuldt, at der er grund til at sige noget om det ved anden behandling.

Den måde, dette forslag er blevet hastet igennem på, er en skandale. Det er som bekendt mindre end en måned siden, lovforslaget blev fremsat, og det skal gøres færdigt ved tredje behandling i overmorgen. Jeg tænker ikke så meget på den overordentlig summariske behandling, forslaget har fået i

udvalget, for nu at sige det på en pæn måde. Der kan henvises til, at udvalget har drøftet de ting, der ligger i lovforslaget, på tidligere tidspunkter, ved Marienborgmøder f. eks. Langt alvorligere er det, at man ved at haste forslaget igennem reelt har sat de uddannelsesinstitutioner og de uddannelsessøgende, som rammes af forslaget, ud af spillet.

Det er betegnende, at udvalget, som det fremgår af betænkningen, kun har modtaget to henvendelser udefra. Det kunne tyde på, at det er et ligegyldigt, betydningsløst forslag, men det er jo ikke lige præcis tilfældet. Faktisk er der tale om det mest drastiske indgreb over for de videregående uddannelser i mange år. I et forsøg på at få en bare nogenlunde anstændig behandling af forslaget har jeg i udvalget bedt om de berørte institutioners kommentarer til lovforslaget. Dette har ministeren nægtet, ikke med henvisning til tidspresset, men med en argumentation, som jeg faktisk vil bede ministeren om at gentage her fra talerstolen; jeg må jo ikke referere fra udvalgmøderne. Måske skyldes hastværket, at ministeren har haft dårlige juridiske rådgivere, men det er i hvert fald praktisk for regeringen, at lovforslaget bliver listet hurtigt igennem uden for megen blæst.

VS er imod adgangsbegrænsning ved de videregående uddannelser. Ministeren foretrækker at kalde det tilgangsregulering eller adgangsregulering som her i lovforslaget. Det lyder vist ikke så slemt, men i realiteten er det naturligvis ganske det samme. Det betyder, at yderligere i tusindvis af unge kan melde sig til køen af arbejdsløse i de kommende år.

De borgerlige partier har i betænkningen fromt henvist til, at de forudsætter en udbygning af de korterevarende videregående uddannelser. Det skal der nok også komme i et vist omfang: erhvervslivet vil gerne have kortvarigt indoktrinerede, veltilpassede medarbejdere. Det mest konkrete, vi har set, er planerne om etårige erhvervssproglige og erhvervsøkonomiske uddannelser. De øvrige planer er mere luftige, og der er ingen grund til at tro, at disse planer kan klare den store søgning til videregående uddannelser i de kommende år.

Jeg skal ikke gentage min mere principielle argumentation imod adgangsbegrænsning fra førstebehandlingen af dette lovforslag.